

Dkt. David L. Mathewson, Theolojia ya Agano Jipya, Kipindi cha 5, Uumbaji, Ardhi, Burudani katika Agano Jipya, Sehemu ya 2

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Dave Mathewson katika mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 5, Uumbaji, Ardhi, Burudani katika Agano Jipya, Sehemu ya 2.

Tumekuwa tukiangalia maendeleo ya ardhi, uumbaji, na mandhari ya uumbaji mpya katika Agano Jipya.

Ili kukamilisha mjadala wa barua za Paulo, tuliangalia maandishi kadhaa makubwa na yale yanayosema kuhusu uumbaji, hasa uumbaji mpya, lakini dhana kadhaa za kutaja. Mojawapo ni matumizi ya neno urithi, ambalo unalipata hasa katika lugha ya Kipaulo. Urithi ni lugha inayotumika katika Agano la Kale kwa kurithi nchi.

Sasa, tunapata matumizi thabiti katika Agano Jipya ya kumrithi Kristo au urithi wa wokovu katika Kristo. Katika Wakolosai sura ya kwanza na mstari wa 12, tukirudi tena kwa Wakolosai, inavutia kwamba tunaona, tena katika muktadha wa kile Kristo amewafanyia watu wake na kabla tu ya sehemu hiyo ambapo tuliangalia ambapo Kristo ni mfano wa Mungu asiyeonekana, yeye ndiye mzaliwa wa kwanza juu ya viumbe vyote, ndiye anayehusika na uumbaji wa kwanza na anazindua uumbaji mpya, lakini kabla ya hapo tuna katika mstari wa 12, tukimshukuru Baba aliyetustahilisha kushiriki urithi wa watakatifu katika ufalme wa nuru. Sasa, hii pia inatumia taswira ya aina ya Kutoka, pamoja na mstari huu na unaofuata, akituokoa kutoka katika mamlaka ya giza na kutuhamisha hadi katika ufalme wa Mwanawe, ambaye ndani yake tuna ukombozi na msamaha wa dhambi.

Kwa hivyo, sehemu hii nzima hapa inaendana na lugha ya Agano la Kale ya Mungu akiwakomboa watu wake katika safari mpya ya kutoka na sasa kuwaleta kwenye urithi wao. Ingawa hapa, tunaona kwamba lugha ya urithi haitumiki kwa kumiliki ardhi kimwili au ardhi sasa inatumika kwa urithi tulionao katika nafsi ya Yesu Kristo, ambayo ni wokovu wetu. Kwa hivyo, kwa maana moja, nisingesema maana pekee, lakini angalau kwa maana moja, tunapata hapa angalau kipengele cha kiroho cha kumiliki ardhi, na hiyo ndiyo urithi wa wokovu, ambao ulionekana kuashiria.

Baraka za wokovu ambazo ilionekana kutarajia na kuelekeza kwake sasa zinatimizwa katika utu wa Yesu Kristo. Kama tulivyosema hapo awali, taswira ya ardhi na uumbaji na uumbaji mpya ina vipengele vya kimwili na kiroho. Lakini naona inavutia kwamba si tu katika Wakolosai 1:12, lakini katika maandishi mengine kadhaa katika fasihi ya Paulo na hata kwingineko, utapata lugha ya urithi inayoonekana kukumbuka lugha

ya kurithi ardhi ambayo sasa inatumika kwa wokovu ambao tunarithi katika Yesu Kristo.

Inashangaza kwamba katika andiko moja, tunaona lugha ya urithi ikitumika kwa Wakristo, Wayahudi na Mataifa, katika muktadha wa ahadi zilizotolewa kwa Ibrahimu. Kwa hivyo hii ni sura ya 3 ya Wagalatia, kuanzia mstari wa 26. Ninyi ni wana wa Mungu kwa njia ya imani katika Yesu Kristo.

Kwa maana ninyi nyote mliobatizwa katika Kristo mmemvaa Kristo. Hakuna Myahudi wala Mgriki, mtumwa wala huru, mwanamume wala mwanamke. Kwa maana ninyi nyote mmekuwa mmoja katika Kristo Yesu.

Sasa sikiliza hili. Kama wewe ni wa Kristo, basi wewe ni uzao wa Ibrahimu na mrithi, kulingana na ahadi. Angalia lugha ya warithi na ahadi inayohusiana na Ibrahimu, ambayo nadhani ingejumuisha nchi pia.

Kwa hivyo tena, Paulo anaonekana kupendekeza kwamba kupitia Kristo, watu wote wa Mungu hurithi ahadi, ambazo zingejumuisha nchi. Sasa tena, nadhani kwamba katika hali ya sasa kwa Wakristo, hiyo ingekuwa baraka za wokovu na za uumbaji mpya, ufufuo, na uzima. Lakini katika siku zijazo kurithi kile ambacho nchi hatimaye ilielekeza na hiyo ilikuwa kwamba nchi kutoka wakati wa Yesu katika huduma yake ya karne ya kwanza ambayo ingepanuka na kukumbatia uumbaji wote sasa inapata utimilifu wake katika kurithi, watu wa Mungu kurithi uumbaji mpya katika Ufunuo sura ya 21 na 22.

Nikizungumzia tu maandiko mengine machache katika fasihi ya Paulo kabla hatujaangalia mahususi maandiko mengine katika Agano Jipya, kisha tutamalizia kwa kuangalia kitabu cha Ufunuo, hasa sura ya 21 na 22. Kifungu kimoja ambacho tayari tumekiangalia ni Warumi sura ya 8 na mistari ya 19 hadi 21, ambapo Paulo anatarajia ukombozi wa baadaye wa viumbe vyote katika kugeuza utii wao kwa dhambi. Kutiishwa kwa kiumbe cha kwanza kwa dhambi kunarudi kwenye Mwanzo sura ya 3. Kwa hivyo, lugha zaidi ya uumbaji, matarajio zaidi ya uumbaji mpya uliorejeshwa katika kutimiza kusudi la asili la Mungu katika Mwanzo sura ya 1 na 2. Andiko moja la kuvutia sana ni Waefeso sura ya 2 na mistari ya 11 na 22.

Sitasoma yote haya. Nadhani tayari tumesoma machache kati ya haya. Tutarudi kwenye sura ya 2 ya Waefeso kuhusiana na mjadala wetu kuhusu hekalu pia.

Mada inayofuata tutaishughulikia. Lakini ninaanza na Waefeso 2 katika mstari wa 11. Kwa hivyo, kumbukeni kwamba hapo awali ninyi mliozaliwa Mataifa na mlioitwa wasiotahiriwa na wale wanaojiita tohara.

Hiyo ni tofauti kati ya Mataifa na Wayahudi. Hiyo ni tohara inayofanywa katika mwili kwa mikono ya wanadamu. Kumbuka kwamba wakati huo, mlikuwa mmetengwa na

Kristo, mmetengwa na uraia wa Israeli, na mlikuwa wageni kwa maagano ya ahadi bila tumaini na bila Mungu duniani.

Lakini sasa, katika Kristo Yesu, ninyi mliokuwa mbali hapo kwanza mmekaribishwa kwa damu ya Kristo. Kwa maana yeye mwenyewe ndiye amani yetu, aliyewafanya hao wawili kuwa mmoja, akaharibu ukuta wa uadui uliowatenga, akiibatilisha sheria pamoja na amri zake na maagizo yake katika mwili wake, ili aumbike ndani yake mtu mmoja mpya, na hivyo afanye amani.

Na katika mwili huu mmoja, ili awapatanishe wote wawili, Wayahudi na Mataifa, na Mungu kwa njia ya msalaba ambao kwa huo aliua uadui wao. Alikuwa akahubiri amani kwenu ninyi mlio mbali, na amani kwa wale walio karibu. Kwa maana kwa njia yake sisi sote tumepata njia ya kumkaribia Baba katika Roho mmoja.

Sasa, kitu pekee ninachotaka kusema kuhusu hili ni kwamba maandishi haya ni fiche, yakidokeza Agano la Kale, hasa kitabu cha Isaya. Na hata mistari ya awali, mistari ya kwanza niliyosoma, hasa mstari wa 12, mmetengwa na Kristo, mmetengwa na uraia katika Israeli, wageni kwa maagano ya ahadi, bila tumaini, bila Mungu, lakini sasa ninyi mlio mbali mmekaribishwa. Hata lugha hiyo ya mbali na karibu inatoka moja kwa moja katika kitabu cha Isaya.

Cha kushangaza zaidi, maandiko haya yanayorejelewa hapa ni maandiko yanayohusu kurejeshwa kwa watu wa Mungu katika nchi. Kwa hivyo tena, nadhani Paulo anaonyesha hilo sasa, hatimaye, kwa nafsi ya Yesu Kristo, huku injili ikienea na kuanza kuunda ubinadamu mpya uliotengenezwa na Wayahudi na Mataifa, ambapo Mataifa huja kushiriki ahadi ambazo Mungu aliwapa Israeli. Na wanafanya hivyo kwa kuwa, tena, kwa kuwa katika nafsi ya Yesu Kristo.

Tunatumaini, unaanza kuona mpangilio katika mengi ya haya, ambayo ni kwamba ahadi nyingi si kama sasa, ghafla, kanisa linaanza kutimiza ahadi zilizotolewa katika Agano la Kale, lakini kila kitu kinachujwa kupitia Kristo. Utagundua kwamba, kwanza kabisa, katika karibu kila kitu ambacho tumeangalia hadi sasa, Agano la Kale linaahidi kupata utimilifu wake katika Kristo. Na kisha hupata utimilifu wake katika watu wake, Wayahudi na Mataifa, kwa sababu ya wao kuunganishwa na Kristo.

Tutazungumzia zaidi kuhusu kifungu cha Wagalatia ambacho tulikiangalia muda mfupi uliopita katika Wagalatia 3. Lakini kumbuka, mwishoni kabisa mwa Wagalatia 3, Paulo anasema, mkiwa ndani ya Kristo, mmekuwa warithi wa ahadi. Ninyi ni uzao wa Ibrahimu na warithi wa ahadi. Lakini kama hayo ndiyo yote tunayosoma, tungekosa mapema kwamba Yesu Kristo ni uzao wa Ibrahimu.

Na ni kwa kuwa wa Kristo ndipo tunakuwa uzao wa Ibrahimu. Tutaangalia tena andiko hilo, lakini hoja ni kwamba ahadi hizi kwanza hupata utimilifu wake katika Kristo, na kisha tunazipata, kwa kusema, kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo na

kuwa wa Kristo. Kwa hivyo sasa, hatimaye, ahadi za nchi tunayoiona zinaanza kutimizwa, angalau katika Waefeso 2, kwa sababu ya Wayahudi na Mataifa kuungana na kurithi amani, wokovu, upatanisho, ufikiaji wa Baba ambao sasa Mungu anawaahidi watu wake.

Andiko lingine muhimu liko katika 2 Wakorintho 6 na mstari wa 16. Tuliangalia 2 Wakorintho 5.17 katika marejeleo ya uumbaji mpya. Hata hivyo, katika Sura ya 6 na 16, mwandishi ananukuu mahususi kutoka katika maandiko ya Agano la Kale, kama vile mstari ya 17 na 18.

Kwa hivyo, ngoja nirudi nyuma na kusoma mstari wa 16. Kuna makubaliano gani kati ya hekalu la Mungu na sanamu? Kwa maana sisi tu hekalu la Mungu aliye hai. Kama Mungu alivyosema, Nitakaa nao na kutembea kati yao.

Nitakuwa Mungu wao, nao watakuwa watu wangu. Kwa hiyo, tokeni kati yao, mkajitenge nao, asema Bwana. Msiguse kitu kichafu, nami nitawakaribisha.

Nitakuwa baba kwenu, nanyi mtakuwa mwanangu na binti yangu, asema Bwana Mungu Mwenyezi. Hasa katika mstari wa 16, nitakaa nao na kutembea kati yao. Nitakuwa Mungu wao nao watakuwa watu wangu.

Ona kwamba hii kwa kweli ni nukuu kutoka kwa maandishi ya Agano la Kale. Huenda ni mchanganyiko wa maandiko kadhaa. Mojawapo ni Ezeieli sura ya 37, ambayo inajumuisha fomula hiyo ya agano jipya.

Sasa, angalia jinsi tulivyogusa mada za hekalu na agano jipya katika mstari huu. Lakini tunahusika zaidi na mada ya uumbaji na ardhi. Lakini inashangaza kwamba Paulo anaweza kunukuu andiko lingine la Agano la Kale ambalo lilikuwa katika muktadha wa watu wa Mungu kurejeshwa kwenye nchi.

Na sasa inaeneza baraka hiyo kwa Wayahudi na Mataifa. Kwa hivyo, katika Agano la Kale, agano jipya linalotajwa hapa, kwamba nitakuwa Mungu wenu nao watakuwa watu wangu, ni lugha ya agano, mada ambayo tutashughulikia baadaye. Lakini katika Ezeieli, hilo linahusiana na kurejeshwa kwa watu wa Mungu katika nchi yao.

Kwa hivyo, tena, ni kama Paulo anafikiria nchi ikipanuka zaidi ya nchi ya Palestina. Sasa, ni lazima tuwakumbatie Wayahudi na Mataifa ambao sasa wanarithi kile ambacho nchi ilikuwa ikikielekeza, baraka za wokovu. Katika sehemu iliyobaki ya Agano Jipya, hata nje ya barua za Paulo, pia tunapata, nadhani, marejeleo mengi au marejeleo ya uumbaji, uumbaji mpya, au nchi.

Ili kukupa mifano mitatu tu katika fasihi kati ya barua za Paulo na tutakapofika kwenye kitabu cha Ufunuo, ambacho tutashughulikia baada ya muda mfupi. Nitakupa mifano mitatu mifupi katika sehemu iliyobaki ya Agano Jipya, katika

Yakobo, sura ya 1 na mstari wa 18. Niliposoma haya, nilitaka tu uzingatie lugha ya uumbaji mpya.

Lakini Yakobo sura ya 1 na mstari wa 18 husema hivi. Nitarudi nyuma ili kutoa muktadha kidogo. Mstari wa 17: Kila zawadi njema na kamilifu hutoka juu, ikishuka kwa Baba wa mianga ya mbinguni, ambaye habadiliki kama kivuli kinachobadilika.

Alichagua kutuzaa kupitia neno la kweli, nasi tunaweza kuwa matunda ya kwanza ya uumbaji wake. Kwa hivyo, kwa namna fulani, Paulo alionekana kupendekeza, au mwandishi wa Yakobo, samahani, Yakobo anapendekeza kwamba wokovu wetu ueleweke kama kuzaliwa upya, kuzaliwa upya, ambayo ni matunda ya kwanza au mwanzo wa uumbaji mpya. Kwa hivyo, nina hakika kwamba Yakobo anatumia lugha ya uumbaji mpya kimakusudi hapa.

Tena, kwa njia ya uzinduzi, uumbaji mpya tayari umeanzishwa kwa ukweli kwamba tumepewa kuzaliwa upya. Hii inaweza kuwa sawa na maisha mapya ya Paulo au kushiriki katika ufufuo wa Kristo, ingawa Yakobo hatumii lugha hiyo. Lakini hakika, anaelewa wokovu wetu na kuzaliwa upya kwetu, kupokea maisha mapya kama matunda ya kwanza, mwanzo wa uumbaji mpya.

Tunapata dhana ya kuvutia katika 1 Yohana 2, ambayo ni upande mwingine wa uumbaji mpya. Mara nyingi tunapata katika Agano Jipya kutenguliwa au hukumu ya uumbaji wa kwanza. Na katika 1 Yohana 2 na mstari wa 17.

1 Yohana 2:17. Tena, nitarudi nyuma na kuanza kusoma mstari wa 15. Angalia tena, hili limewekwa katika muktadha wa kimaadili.

Msiipende dunia wala chochote kilichomo duniani. Mtu akiipenda dunia, kumpenda Baba hakumo ndani yake. Kwa maana kila kitu kilichomo duniani, tamaa za dhambi, tamaa ya macho, na kiburi cha yale aliyo nayo na anayofanya, havitoki kwa Baba, bali vyatoka duniani.

Dunia na tamaa zake zinapita. Lakini mtu afanyaye mapenzi ya Mungu anaishi milele. Tena, ni vigumu kujua kama mwandishi, Yohana, alikusudia kutoa dokezo maalum kwa Agano la Kale.

Lakini hakika, wazo hili la ulimwengu wa sasa kupita na kwamba mtu anayefuata maisha chini ya mapenzi ya Mungu anaishi milele linaonekana kuakisi tena maisha ya kiumbe kipya. Tofauti na uumbaji wa sasa, ambao ni kupitia uharibifu na kuangamia katika maandalizi ya, au tofauti na, maisha ya utaratibu mpya ambao watu wa Mungu wanaweza kushiriki. Ninachofikiri ni mojawapo ya vifungu vya kuvutia zaidi kuhusiana na kuelewa jinsi tunavyoshughulikia suala la nchi na utimilifu wake wa mwisho labda hupatikana katika Waebrania sura ya 3 na 4. Tena, sitasoma yote haya, lakini nataka kuyasoma. Kwa kweli, nitaanza na sura ya 4. Sura ya 3 na 4 ya

Waebrania ni sehemu ya mojawapo ya vifungu vya onyo vya mwandishi ambapo, ikiwa unawafahamu Waebrania, mara kwa mara, mwandishi huwaonya wasomaji wake mara kwa mara wasiache injili na Yesu Kristo na wokovu anaoahidi ili kurudi kwenye mfumo wa ibada wa agano la kale na maisha chini ya Uyahudi mbali na au bila Yesu Kristo.

Mwandishi anawaonya mara kwa mara kuhusu matokeo ya kufanya hivyo. Mojawapo ya maonyo hayo yanapatikana katika sura ya 3 na 4. Katika sura ya 3 na 4, mwandishi anaweka onyo hilo katika muktadha wa ahadi za nchi iliyopewa Israeli katika Agano la Kale. Na unapoangalia hili kwa makini, mwandishi anaonekana kufikiri kwamba ahadi ya kupumzika katika nchi bado inapatikana kwa watu wa Mungu.

Watu wa Mungu wanaweza kushiriki katika ahadi za kupumzika katika nchi kutoka Agano la Kale. Kwa hivyo, wacha nisome mistari michache tu kati ya hii. Nitaanza na mstari wa 16 wa sura ya 3, kisha nitaruka chini na kusoma mistari michache ya sura ya 4—mstari wa 16 wa sura ya 3 katika Waebrania.

Ni akina nani waliosikia na kuasi? Je, si wote walioongozwa na Musa kutoka Misri? Na ni akina nani aliowakasirikia kwa miaka arobaini? Je, si wale waliotenda dhambi, wale walioanguka jangwani? Na ni akina nani aliowaapia kwamba hawataingia rahani mwake, isipokuwa wale walioasi? Kwa hivyo, tunaona kwamba hawakuweza kuingia kwa sababu ya kutokuamini kwao. Kwa hivyo, hii ni historia kidogo ya Agano la Kale ambayo mwandishi anasema watu wa Israeli, ambao Mungu aliwaongoza kutoka Misri hadi nchi ya Kanaani, nchi ya ahadi, hawakuenda kwa sababu ya uasi. Walikataa kuingia, na hawakufurahia sehemu iliyobaki ya nchi ambayo Mungu alikuwa amewaahidi.

Lakini sasa sura ya 4 inaendelea na kusema, Kwa hiyo, kwa kuwa ahadi ya kuingia katika raha yake ingali ipo, na tujihadhari, asije mmoja wenu akaonekana ameikosa. Kwa wale waliohubiriwa injili, kama walivyohubiriwa Waisraeli katika Agano la Kale, ujumbe waliosikia haukuwa na thamani kwao kwa sababu wale waliosikia hawakuuchanganya na imani. Sasa sisi tulioamini tunaingia katika raha hiyo.

Kama vile Mungu alivyosema, Ndivyo nilivyoapa kwa hasira yangu kwamba hawataingia kamwe rahani mwangu. Nukuu kutoka Zaburi 95. Ambayo mwandishi anaiendeleza hapa kutoka Zaburi 95.

Tutazungumzia hilo baada ya muda mfupi tu. Na tena, kifungu hapo juu kinasema hawataingia kamwe kwenye raha yangu. Mstari wa 6. Bado inabaki kwamba baadhi wataingia kwenye raha hiyo.

Na wale waliohubiriwa Injili hapo awali hawakuingia katika nchi ile na kuingia katika raha hiyo kwa sababu ya kutotii kwao. Kwa hiyo, Mungu aliweka tena siku fulani,

akiiita leo, wakati muda mrefu baadaye, alisema kwa njia ya Daudi kama ilivyosemwa hapo awali. Leo, mkisikia sauti yangu, msiifanye mioyo yenu kuwa migumu. Kwa mara nyingine tena, nukuu kutoka Zaburi 95.

Mstari wa 8. Mungu hangesema baadaye kuhusu siku nyingine kama Yoshua angewapa pumziko. Basi, imesalia raha ya Sabato kwa watu wa Mungu. Kwa yeyote anayeingia, pumziko la Mungu pia hupumzika kutoka katika kazi yake mwenyewe, kama vile Mungu alivyopumzika kutoka katika kazi yake.

Kwa hivyo, na tufanye bidii kuingia katika raha hiyo ili mtu yeyote asije akaanguka kwa kufuata mfano wao wa kutotii. Kisha, kinachofuata ni kwamba mwandishi anamwakilisha Yesu kama kuhani mkuu ambapo wokovu unapatikana. Ili kuweka haya yote pamoja, kwanza kabisa, unaposoma sura ya 3 na 4 ya Waebrania, mwandishi anaanza na Zaburi 95.

Katika Zaburi ya 95, ambayo imeandikwa muda mrefu baada ya tukio hilo ambapo Mungu aliwaongoza Israeli kutoka Misri, kupitia Bahari Nyekundu, kupitia jangwa, hadi Nchi ya Ahadi, lakini waliasi. Kama unakumbuka hadithi hiyo, walituma wapelelezi katika nchi, walirudi, na wakasema, hatuwezi kufanya hivyo; ingawa Mungu aliahidi na kuwaamuru waingie, walikataa kuamini, walikataa kutii, na hawakuruhusiwa kuingia katika nchi hiyo. Lakini baadaye, mwandishi, sasa akisoma Zaburi ya 95, anasoma kwamba sehemu iliyobaki ya nchi ambayo Mungu aliahidi lazima iwepo kwa kiasi fulani.

Ingawa Mungu aliwaleta Israeli katika nchi, nao wakatulia, mwandishi anaonekana kusema kwamba bado walitarajia pumziko kubwa zaidi ambalo lingekuja. Na kwa sababu ya kutotii, taifa la Israeli halikupata pumziko hilo katika nchi; kizazi hicho cha asili hakikupata pumziko katika nchi ambayo Mungu alikuwa amekusudia tangu uumbaji. Angalia jinsi mwandishi pia anavyounganisha pumziko hili hadi uumbaji.

Kwa hivyo, sehemu iliyobaki ya nchi bado inapatikana. Zaburi 95, mwandishi, kwa kusoma Agano lake la Kale, kwa kusoma Zaburi 95, anasema baadaye sana, kwa nini tunamwona Daudi bado akiwaahidi watu wa Mungu pumziko? Kwa hivyo, mwandishi anahitimisha, lazima bado kuwe na pumziko linalopatikana kwa watu wa Mungu kuingia katika kutimiza Zaburi 95. Na katika kutimiza uumbaji, pumziko la uumbaji na pumziko la Sabato, na hata sehemu iliyobaki katika nchi ambayo Mungu aliwapa Israeli, bado kuna pumziko kubwa zaidi linalopatikana.

Nataka pia uangalie sura ya 4 na mstari wa 1. Kwa hivyo, kwa kuwa ahadi ya kuingia katika raha yake bado ipo, na tuwe waangalifu asije akaonekana yeyote kati yenu ameshindwa. Kwa maoni yangu, hii labda inafanana na sura ya 3, mstari wa 14 wa Waebrania. Tumekuja kushiriki katika Kristo ikiwa tutashikilia kwa nguvu mwisho na ujasiri tulio nao mwanzoni.

Kwa hivyo, nadhani kwamba wengine wanakuwa washiriki katika Yesu Kristo. Pumziko la mwisho ambalo mwandishi wa Waebrania hataki wasomaji wake wakose, pumziko la mwisho ambalo anataka wawe na bidii kuingia na kushikamana nalo, ni kuwa washiriki katika Yesu Kristo, kushiriki katika Yesu Kristo na wokovu anaouleta. Sasa, msisitizo hapa labda ni wa kieskatolojia.

Kwa hivyo, anapozungumzia kuwa na bidii katika kuingia katika raha hiyo, hii inaweza kuwa inarejelea hasa kile tunachosoma katika Ufunuo 21, uumbaji mpya na maisha katika uwepo wa Mungu. Lakini hakika ina kipengele cha uzinduzi pia. Kwamba watu wa Mungu wanaweza kuingia sasa kabla ya udhihirisho wake wa mwisho.

Kwa hivyo, ili kufupisha ushahidi wa Waebrania sura ya 3 na 4, nadhani mwandishi anapendekeza, angalau katika hatua hii, kwamba ahadi ya kupumzika katika nchi kutoka Agano la Kale sasa katika hatua hii inapata utimilifu wake katika wokovu ambao watu wa Mungu wanashiriki katika Kristo. Sasa tena, tulisema ahadi za ardhi na uumbaji zina pande zote mbili za kimwili na kiroho. Hii haimaanishi kwamba, kwa hivyo, hakuna uhalisia wa kimwili ndani yake, na haina uhusiano wowote na ardhi au uumbaji wa kimwili.

Ni katika hatua hii tu ambapo mwandishi anazingatia wokovu katika Kristo ndipo nchi na uumbaji hatimaye vinaelekeza kwenye uhalisia wa kiroho ambao ahadi ya nchi inaelekeza, ambayo sasa inapata utimilifu wake katika nafsi ya Yesu Kristo. Kwa hivyo, sehemu kubwa ya, isipokuwa labda Waebrania sura ya 3 na 4 na maandishi kutoka Warumi sura ya 8 na labda vifungu vingine kadhaa, sehemu kubwa ya maandishi katika Agano Jipya ambayo tumeyaangalia yanahusu mada za uumbaji mpya au uumbaji au nchi yamezingatia kipengele ambacho tayari. Hiyo ni, katika nafsi ya Yesu Kristo, ahadi za uumbaji mpya ulioanzishwa sasa zimetimizwa na zimekuwa ukweli.

Lakini tumesema Agano Jipya kwa kawaida huendeleza mada hizi ndani ya muundo wa mvutano wake ambao bado haujawapo. Hiyo ni ukweli kwamba ahadi hizi kupitia Kristo na watu wake sasa zinatimizwa katika mfumo wa uzinduzi, lakini hizo zinatarajia utimilifu wa mwisho. Na kwa hilo, nataka kutoa hoja.

Na hilo linatupeleka kwenye Ufunuo sura ya 21 na 22. Sasa, kuna maandiko mengine ambayo pengine tunaweza kuyashughulikia katika Agano Jipya, lakini nadhani nimegusia baadhi ya maandiko makuu, na sasa nataka kuruka mbele kwenye maandishi ambayo labda ni moja ambayo tutarudia mara nyingi sana kwa njia ile ile ambayo sura ya 1 hadi 3 ya Mwanzo iliendeleza au angalau ilisababisha mada kuu zinazoendelezwa kupitia Agano Jipya. Kwa hivyo, Ufunuo 21 na 22 zinaonekana kuzifikisha kwenye kilele na kuzifikisha kwenye lengo na hitimisho lililokusudiwa.

Kwa hivyo Ufunuo 21 na 22. Katika sehemu hii, Yohana anaona maono ya lengo kuu la historia ya ukombozi, ambalo ni uumbaji mpya, na muhimu zaidi kuliko hayo, watu

wa Mungu wanaoishi katika uwepo wa Mungu juu ya uumbaji huu mpya kama kilele cha kama lengo kuu, na kama nia ya mpango wa Mungu wa ukombozi, na mpango wa Mungu kwa uumbaji wote kutoka Mwanzo 1 na 2. Sasa, kabla hatujaangalia kwa undani zaidi Ufunuo 21 na 22, na tena, kama nilivyosema, tutaangalia kwa undani katika miktadha kadhaa tofauti, lakini mahali pa kuanzia pa kuelewa hili, nadhani, ni kurudi kwenye sura ya 4 na 5 ya Ufunuo, na haswa sura ya 4, ambapo katika sura ya 4, Mungu anasifiwa kwa sababu ndiye muumba wa vitu vyote. Na unapata hii, haswa katika nyimbo.

Sote tunajikuta tumezama katika maono yanayoanza sura ya 4, au sehemu yoyote ya Ufunuo, lakini mara nyingi katika Ufunuo, hotuba zinazosemwa au nyimbo zinazoimbwa kwa kawaida humaanisha kutafsiri kinachoendelea katika maono. Mwishoni kabisa mwa sura ya 4, tunasoma simulizi la wazee hawa 24 na viumbe hai wanne. Sina nia ya kujaribu kubaini ni akina nani au ni nini kwa wakati huu, lakini muhimu zaidi ni kile wanachofanya.

Katika mstari wa 8, inasema kila mmoja wa viumbe hai wanne alikuwa na mabawa 6 na alikuwa amefunikwa na macho pande zote, hata chini ya mabawa yake. Mchana na usiku, hawakuacha kusema, Mtakatifu, Mtakatifu, Mtakatifu, ni Bwana Mungu Mwenyezi, aliyekuwako na aliyeko na atakayekuja. Kwa hivyo, kwanza kabisa, Mungu anasifiwa kama mwenye enzi kuu, mwenye nguvu, ambaye ni mkuu na wa milele katika uhusiano na vitu vyote, aliyekuwako na aliyeko na atakayekuja.

Lakini kisha inaendelea na kusema, kila wakati viumbe hai wanapompa utukufu na heshima na shukrani yeye aketiye juu ya kiti cha enzi, yeye aishiye milele na milele, ndipo wazee 24 huanguka mbele zake aketiye juu ya kiti cha enzi, nao humsujudu yeye aishiye milele na milele. Nao huweka taji zao mbele ya kiti cha enzi, na kusema, katika mstari wa 11, Umestahili wewe, Bwana wetu na Mungu wetu, kupokea utukufu na heshima na uweza, kwa kuwa wewe ndiwe uliyeumba vitu vyote, na kwa mapenzi yako viliumbwa, navyo vina uhai wao. Kwa hivyo Mungu anaabudiwa kama mtawala mkuu wa uumbaji na kama muumba wa vitu vyote.

Nadhani, sura ya 4, ikitafakari Mwanzo 1 na 2. Lakini kwa maoni yangu, sura ya 4, ikimsifu Mungu kama mtawala mkuu wa vitu vyote na muumba wa vitu vyote, katika muktadha wa yule aliyekuwako na aliyeko na atakayekuja, anayekuja inatarajia ukweli kwamba Mungu anaweza pia kuleta tendo jipya la uumbaji. Mungu ndiye muumba wa vitu vyote, na anastahili kuabudiwa; anastahili kupokea heshima na utukufu na nguvu kwa sababu aliumba vitu vyote; vitu vyote vinadaiwa uwepo wake kwa Mungu Mwenyezi aliyekuwako na aliyeko na atakayekuja.

Yaani, sura ya 4 inatarajia ukweli kwamba Mungu anaweza pia kuleta uumbaji mpya kama yule anayesimama mwanzoni na mwisho wa vitu vyote. Mwanzoni na mwisho wa uumbaji, yule aliyekuwepo na atakayekuja anaweza kuleta tendo jipya la uumbaji.

Na katika sura ya 5, tunapata maono haya ya Mwanakondoo, ambaye anafungua kitabu ili kuweka yaliyomo katika mwendo.

Kwa maoni yangu, sura ya 5 inamhusu Mungu akianzisha tendo jipya la uumbaji kupitia kifo na ufufuo wa Yesu Kristo. Kwa hivyo, katika sura ya 5, Yesu Kristo anaabudiwa na kusifiwa kwa sababu ana jukumu la kukomboa vitu vyote. Mungu ndiye muumba wa vitu vyote; sasa, yeye ndiye mkombozi wa vitu vyote katika sura ya 5 kwa hivyo tendo jipya la uumbaji sasa linaanzishwa, kama inavyoonyeshwa na gombo hili, likichukua gombo hili na kulifungua na kulifungua.

Sasa, tendo jipya la ubunifu linaanzishwa kupitia kifo na ufufuo wa Yesu Kristo. Kwa hivyo, tunachokiona basi ni lengo kuu la hili au mwisho wa hili ni Ufunuo 21 na 22. Sasa tunaona kwamba uumbaji mpya unafika duniani kama ulivyo mbinguni.

Kwa hivyo sura za 4 na 5 na 21 na 22 zinatoa aina ya mwisho wa maono ya Yohana, maono ya muumba wa vitu vyote mbinguni, ambaye anazindua tendo jipya la ubunifu katika sura ya 5, sasa tunaona linafikia kilele chake katika uumbaji mpya wa Ufunuo sura ya 21 na 22. Sitaki kupitia Ufunuo mzima 21 na 22 kwa undani wowote, tena tutagusa andiko hili baadaye mara kadhaa na bila shaka tutashughulikia sehemu zingine, lakini nataka tu kuelekeza kwenye andiko dogo katika sura ya 21 na 22 ambalo linaunganisha waziwazi na uumbaji wa kwanza na pia uumbaji mpya na pia ahadi za nchi, urithi wa nchi. La kwanza na dhahiri zaidi linaonekana katika sura ya 21 na mstari wa 1, ambapo Yohana anasema, kisha nikaona mbingu mpya na nchi mpya kwa mbingu ya kwanza, na nchi ya kwanza ikapita, wala hapakuwa na bahari tena.

Hii inarejelea waziwazi Isaya sura ya 65 na mstari wa 17, Niko karibu kuumba mbingu mpya na nchi mpya, mambo ya kale yatasahaulika na sasa tena angalia tofauti hiyo kati ya mbingu mpya na nchi mpya na mbingu ya kwanza na nchi ya kwanza iliyopita. Kwa hivyo hapa tunaona kilele cha lugha yote ya uumbaji mpya ambayo tumeiona katika Agano Jipya, haswa andiko kama 2 Wakorintho 5:17; ikiwa mtu yuko ndani ya Kristo, kuna uumbaji mpya, au uumbaji mpya umekuja kulingana na NIV ya 2011. Huo ndio uzinduzi wa uumbaji mpya; sasa tunapata utimilifu wake, kisha nikaona uumbaji mpya, mbingu mpya, na nchi mpya kwa sababu ile ya zamani imepita.

Kwa hivyo sasa uumbaji mpya ulioanzishwa na Kristo unapokea utimilifu wake wa kilele na kamili katika uumbaji mpya ambao Yohana anaona katika Ufunuo sura ya 21. Jambo moja ambalo tayari tumesisitiza lakini linahitaji kusisitizwa tena ambalo tuliona tulipozungumza sehemu kadhaa zilizopita kuhusu Mwanzo ni kumbuka kwamba historia inaisha; mpango wa ukombozi wa Mungu kwa historia unaisha na uumbaji mpya wa kimwili, ambayo ina maana kwamba hatima ya watu wa Mungu ni ya kimwili sana. Mara nyingi tunazungumzia kuhusu kwenda mbinguni, na tunaimba nyimbo kama Heaven Is My Home na kitabu cha hivi karibuni kilitoka hapa Marekani, Heaven Is For Real, mvulana mdogo akiona maono ya mbinguni, na sote tunachukuliwa mbinguni na jinsi mbinguni itakavyokuwa na kwenda mbinguni.

Sitaki kubishana sana na lugha hiyo, lakini mara nyingi ni kile tunachofanya nacho au jinsi tunavyofikiria hatima yetu ya milele tunapofikiria kuhusu mbingu. Lakini kinachovutia nikisoma Ufunuo kwa usahihi, Ufunuo 21 huishia na watu wa Mungu katika dunia ya kimwili. Ndiyo, mpya, iliyoondolewa madhara yote ya dhambi, ile ambayo sasa imejazwa na uwepo wa Mungu unaotoa uhai lakini wa kimwili hata hivyo.

Kwa kweli, inaendana kikamilifu na sura ya 15 ya Wakorintho wa Kwanza, kwani hatima yetu ya baadaye ni ya mwili wa kimwili uliofufuliwa. Kwa nini? Kwa sababu hiyo ni muhimu, mwili wa kimwili uliofufuliwa unafaa kwa ajili ya uzima katika uumbaji mpya wa kimwili. Kwa hivyo kitaalamu, hatima yetu ya mwisho si kwenda mbinguni.

Hatima yetu ya mwisho ni uumbaji mpya wa kimwili. Nilisoma mahali fulani mwinjilisti mmoja alitania wakati mmoja kwamba anapenda kujibu mwongozo wa kawaida wa uinjilisti wakati mtu anasema ukifa usiku wa leo, unajua kwa hakika utaenda mbinguni? Jibu la mtu huyu ni ndiyo, ningefanya hivyo, lakini sitarajii kukaa huko kwa muda mrefu sana na alielewa nguvu ya sura ya 21 ya Ufunuo na theolojia ya kibiblia ya uumbaji mpya kwamba hatima yetu ya mwisho ni uumbaji wa kimwili si uhai wa muda mfupi wa kiroho bali uhai halisi wa kimwili. Ndiyo, uliobadilishwa, uliofanywa upya, uliokombolewa, uliojaa uwepo wa Mungu unaotoa uhai, lakini wa kimwili hata hivyo.

Kwa kweli, mara nyingine tena, hilo linaendana sana na Mwanzo 1 na 2. Mungu alituumbaje hapo mwanzo? Kwa kuwa viumbe vya kimwili vinaishi duniani, na Mungu tena haachi hilo na kusema vema, hilo halikufanikiwa, kwa hivyo nitawaleta mbinguni pamoja nami. Hapana, Mungu hutekeleza mpango wake na kuleta nia zake kwa wanadamu hapo mwanzo, akiwafikisha kwenye lengo lao kuu huku sura za 21 na 22 zikiakisi kile tunachokipata katika Mwanzo. Wajerumani mara nyingi huiita Endzeit au Erdzeit, wakati wa mwisho kama mara ya kwanza.

Kwa hivyo, wakati wa mwisho katika Ufunuo 21 na 22 unaonyesha mara ya kwanza, wakati wa mwisho, yaani Mwanzo 1 na 2. Kwa hivyo, kama wanadamu walivyoanza maisha mbele za Mungu kama kiumbe wa kimwili, ndivyo tunavyopata uwepo wa mwanadamu, kuishia na watu wa Mungu wakiishi mbele za Mungu kama kiumbe kipya. Angalia pia kwamba katika Ufunuo sura ya 21, una ukosefu wa kifo, ambacho tulisema kifo kilikuwa sehemu ya uumbaji wa zamani ambao maisha ya kiumbe kipya yalikusudiwa kugeuza na kushinda. Kwa hivyo, Yohana anasema ataifuta. Katika mstari wa 4, ataifuta kila chozi kutoka machoni mwao.

Hakutakuwa na kifo tena wala maombolezo wala kilio wala maumivu. Kwa nini? Kwa sababu mpangilio wa mambo wa zamani ulipita. Kiumbe cha kwanza kilichoathiriwa na dhambi na chini ya laana kwa sababu ya dhambi ya Adamu na Hawa katika

Mwanzo 3 sasa kimeachiliwa huru ili vitu hivyo vinavyohusiana na uumbaji wa kwanza, kifo na kilio na maombolezo na maumivu, sasa vishindwe katika tendo jipya la ubunifu linalojulikana na maisha ya kiumbe kipya.

Angalia pia kwamba kiumbe kipya kina vipimo vya kiroho na kimwili. Tena, ni kiumbe kipya kimwili, lakini pia kina vipimo vya kiroho kwa kuwa, kama tulivyokwisha sema, Mungu yupo pamoja na watu wake. Watu wake hupata baraka za agano jipya.

Angalia sura ya 21 katika mstari wa 3. Nikasikia sauti kubwa kutoka katika kiti cha enzi ikisema, Sasa makao ya Mungu ni pamoja na wanadamu, naye atakuwa pamoja nao, nao watakuwa watu wake, na Mungu mwenyewe atakuwa pamoja nao, na kuwa Mungu wao. Ili watu wa Mungu wafurahie baraka za kiroho za uwepo wa Mungu na uhusiano naye na baraka za agano jipya katika dunia iliyokombolewa kimwili na kufanywa upya. Onyesho jingine la uhalisia wa uumbaji mpya, namaanisha sehemu nzima ya 21 na 22, ni wazi liko ndani ya muktadha wa tendo jipya la uumbaji, la uumbaji mpya.

Na kila kitu kinachotokea katika sehemu hii kinatokea katika dunia mpya. Tena, katika kutimiza Isaya 65 na maandiko mengine ya Agano la Kale yanayotarajia uumbaji mpya. Ufunuo sura ya 20, mistari ya 4-6, kama naweza kuruka sura moja hadi sura inayojulikana sana ya milenia, tutashughulikia hilo zaidi.

Lakini ninachotaka kuteka mawazo yenu ni kabla ya kuwasili kwa uumbaji mpya, katika Ufunuo sura ya 20, angalia kwamba watu wa Mungu, nitaanza na mstari wa 4, nitasoma 4-6, niliona viti vya enzi, Ufunuo 20, 4-6, niliona viti vya enzi ambavyo juu yake walikuwa wameketi wale waliopewa mamlaka ya kuhukumu, na nikaona roho za wale waliokatwa vichwa kwa sababu ya ushuhuda wao kwa Yesu na kwa sababu ya neno la Mungu. Hawakumwabudu mnyama wala sanamu yake na kupokea chapa kwenye vipaji vya nyuso zao; wakawa hai na kutawala pamoja na Kristo kwa miaka elfu. Ninachotaka kuteka mawazo yenu ni lugha ya kupata uhai au kufufuliwa.

Huu ndio ufufuo unaotimiza 1 Wakorintho 15. Huu ndio ufufuo, ufufuo wa mwisho unaotimiza Warumi sura ya 6 na Warumi sura ya 8, ambapo Paulo anatarajia ufufuo wa baadaye kwa watu wa Mungu ambao utakuwa utimilifu wa mwisho wa uumbaji mpya. Hata hivyo, cha kuvutia zaidi, katika sura ya 20 ni kwamba sura ya 20 pia inarejelea Ezekieli 37, ambapo maono ya bonde la mifupa mikavu, mifupa mikavu huja pamoja na nyama huja juu yao, na kisha roho huingia ndani yao, nao hupewa uhai.

Ufunuo 20 unarejelea Ezekieli 37, na sababu labda inafanya hivyo ni kwa sababu sura za 21 na 22 zinarejelea Ezekieli 40-48. Kwa hivyo Ezekieli 37, bonde la mifupa mikavu, ambalo linarejeshwa na kuinuliwa kupitia roho ya uzima, sasa linatimizwa katika Ufunuo 20 kwa watu wa Mungu kufufuliwa, hasa wale ambao wameuawa kishahidi mikononi mwa mnyama sasa wanafufuliwa, nadhani, katika kutimiza kurejeshwa kwa

Israeli katika nchi yake na kupewa kwao uhai katika Ezeieli 37, lakini pia katika maandalizi yao kuingia katika nchi, uumbaji mpya, katika Ufunuo 21 na 22. Kwa mara nyingine tena, Yohana anaunganisha pamoja maandiko haya yote ya Agano la Kale yanayohusu uumbaji mpya katika Isaya 65 na kurejeshwa kwa Israeli katika nchi yake katika Ezeieli 37.

Ezeieli 37 pia imenukuliwa katika sura ya 21 mstari wa 3, sasa makao ya Mungu yako pamoja na wanadamu, naye atakuwa pamoja nao, nao watakuwa watu wake, na Mungu mwenyewe atakuwa pamoja nao. Tena, hii inatoka moja kwa moja katika Ezeieli 37. Kwa hivyo Yohana anakusanya pamoja maandiko ya uumbaji mpya, maandiko ya ardhi, kurejeshwa kwa Israeli kwenye nchi yake ili kuonyesha kwamba sasa mambo hayo yote yamefikia utimilifu wake wa mwisho pamoja na watu wa Mungu waliokombolewa wakiishi katika nchi mpya, dunia mpya, mbele za Mungu, kama vile Mungu alivyokusudia Adamu na Hawa katika uumbaji wa kwanza, kama vile Mungu alivyokusudia Israeli katika nchi yake, sasa inapata utimilifu wake wa mwisho na utimilifu wake pamoja na Mungu akiishi na watu wake katika dunia mpya, nchi mpya, pamoja na uwepo wa Mungu katikati yao.

Jambo la mwisho la kuashiria ni kwamba lugha ya uumbaji mpya inaonyesha waziwazi ni sura ya 22 ya Ufunuo 22, 1 na 2. Kisha malaika akanionyesha mto wa maji ya uzima, angavu kama fuwele, ukitoka katika kiti cha enzi cha Mungu na cha Mwana-Kondoo, katikati ya barabara kuu ya mji. Kila upande wa mto ulisimama Mti wa Uzima, ukitoa mavuno 12 ya matunda, ukitoa matunda yake kila mwezi, na majani ya mti huo hutumika kwa ajili ya kuponya mataifa. Sasa, sitarudi nyuma na kuusoma, lakini andiko hili linarejelea waziwazi Ezeieli sura ya 47, na nadhani mistari 12 ya kwanza ambapo unapata kitu kile kile: kutoka chini ya hekalu mto unapita, na hatimaye unazidi kuwa mwingi, hatimaye unapita katika Bahari ya Chumvi.

Unakuta miti ikikua pande zote mbili za mto. Sasa, bila shaka, kwa sababu tutakazoona katika sehemu inayofuata tutakapozungumzia hekalu, kwa sababu tutakazoona baadaye, Yohana hana mto unaotoka hekaluni bali unatoka kwenye kiti cha enzi, ambacho kiko katikati ya Yerusalemu Mpya. Lakini sasa Yohana anafikiria uumbaji mpya katika Ufunuo 21 kwa upande wa Bustani ya Edeni, ambayo anaipata kutoka kwa Ezeieli 47.

Lakini Ezeieli 47 pia inachora taswira ya Edeni, taswira ya Bustani ya Edeni. Kwa hivyo Yohana anaonyesha uumbaji mpya si kama utimilifu wa Isaya 65 na maandishi mengine ya uumbaji mpya, lakini sasa anarudi nyuma kabisa kwenye Bustani ya Edeni. Kile ambacho Mungu alikusudia kwa watu wake katika Bustani ya Edeni sasa kinapata ahadi yake, utimilifu wake ulioahidiwa katika uumbaji mpya.

Na pia, kwa kurejelea Ezeieli 47, ambayo inahusu kurejeshwa kwa Israeli katika nchi yake, tunaambiwa nia ya Mungu kwa wanadamu katika tendo la awali la uumbaji na

kwa taifa la Israeli ambalo lingeingia katika nchi hiyo, sasa kwa kuwa yote yanapata utimilifu wake wa mwisho katika Bustani, uumbaji mpya ambao sasa umerejeshwa na kutimizwa katika Ufunuo sura ya 21 na 22. Kwa hivyo kwa kumalizia, ninachotaka kufanya ni kufupisha mafundisho ya Agano Jipya kuhusu uumbaji mpya na kisha kutoa tu matokeo machache kwa hilo. Kwanza kabisa, kisha kwa njia ya kumalizia muhtasari, uumbaji mpya, ambao unatarajiwa na kuahidiwa katika Agano la Kale kama nia ya Mungu ya kumrejesha mwanadamu kwenye lengo lake la awali la uumbaji, sasa umeanzishwa kiroho na kimwili kupitia ufufuo wa Kristo na kwa watu wake kwa sababu ya wao kuwa wa Kristo, kuunganishwa na ufufuo wa Kristo, na kupokea uzima wa kiroho wa Roho Mtakatifu.

Lakini itatimizwa katika uumbaji mpya wa kimwili mwishoni mwa historia, Ufunuo 21 na 22. Tena, kwa maoni yangu, nchi ya Palestina ambayo Israeli iliikalia na ambayo Yesu aliikalia katika karne ya kwanza ikawa aina ya upya na urejesho ambao ulipanuka hadi hatimaye kukumbatia uumbaji wote kama zawadi ya Mungu kwa watu wake. Kwa hivyo, wacha nirudi nyuma na kusema baadhi ya hayo tena.

Kwanza kabisa, uumbaji mpya, mada ya uumbaji mpya, ambayo ilitarajiwa na kuahidiwa katika Agano la Kale kama nia ya Mungu ya kurejesha tendo lake la awali la uumbaji katika Mwanzo 1 na 2. Uumbaji huo mpya sasa umeanzishwa kiroho na kimwili katika ufufuo wa Yesu mwenyewe na kisha ndani yetu kwa nguvu ya kuwa wa Kristo na kuunganishwa na Kristo katika ufufuo wake. Lakini utakamilika katika uumbaji mpya wa kimwili mwishoni mwa historia, ambapo watu wa Mungu watachukua uumbaji wa ardhi kama Mungu alivyokusudia katika Mwanzo sura ya 1 na 2. Kwa hivyo, wacha nitoe tu matokeo machache kwa hili. Kwanza kabisa, moja ambayo tumetaja tayari, lakini inafaa kurudiwa kwa sababu nadhani mara nyingi tunapuuza hili na kuteseka kwa sababu tunafanya hivyo.

Na hilo linapaswa kukumbushwa tena kwamba kulingana na hadithi ya Biblia, hatima yetu si ya mbinguni bali ya duniani. Na tena, ndivyo Mungu alivyotuumba. Katika Mwanzo 1 na 2, Mungu anatuumba ili tuwe viumbe vya kimwili, viumbe vya kimwili na vya kiroho, lakini si chini ya viumbe vya kimwili, wanaoishi katika miili ya kimwili duniani.

Kwa hivyo, kusudi la Mungu si kuiondoa hiyo kwa mpango tofauti au uhalisia tofauti, bali mpango wa Mungu ni kuifanya upya miili yetu na kuifanya upya dunia. Tena, hili lilikuwa kusudi la Mungu tangu mwanzo, tangu uumbaji, kwamba tungekuwa viumbe vya kimwili wanaoishi katika dunia ya kimwili. Wazo hili kwamba sisi ni viumbe vya kiroho tu, mwili ni chombo tu ambacho tunatumaini kukitoroka na kuishi mbinguni, hilo ni wazo la Kinostiki kutoka karne ya kwanza, ya pili na ya tatu, si wazo la kibiblia.

Lakini Mungu haachi mpango wake wa awali katika Mwanzo 1 na 2, bali anaufikisha kwenye lengo lake kwa kukomboa na kufanya upya na kurejesha uumbaji wote na watu wake. Kwa hivyo tena, Ufunuo 21 na 22, kama tulivyoona, unaishia na watu wa

Mungu wanaoishi katika dunia halisi mbele za Mungu kama utimilifu wa mwisho wa mpango wa Mungu kuanzia Mwanzo 1 na 2. Kwa hivyo hatima yetu si ya mbinguni, bali ya duniani. Sasa niko sawa kwa watu kuzungumzia kuhusu kwenda mbinguni.

Mimi mwenyewe hutumia lugha hiyo wakati mwingine, lakini ili tu tujue tunachomaanisha, kwamba hatuzungumzii kuhusu kutoroka dunia hii, kutoroka mwili huu ili niweze kuishi katika ulimwengu wa kiroho wa mbinguni, lakini kwa kweli katika Ufunuo, katika sura ya 4 na 5, mbingu inashuka duniani. Kwa hivyo, katika sura ya 22 ya Ufunuo, kiti cha enzi kilicho mbinguni sasa kiko duniani. Lakini jambo kuu ni kwamba tunahitaji kuwa makini kuhusu ukweli kwamba hatima yetu ni ya mbinguni, si ya duniani.

Wakati mwingine, ninaposikia jinsi watu wanavyoielezea mbingu, haishangazi watu hawataki kwenda huko. Tunapofikiria katuni ya mbinguni kama mahali penye mawingu, na tunavaa mavazi haya meupe na kutembea huku na huko ikiwa hiyo ndiyo mbingu ikiwa hiyo ndiyo mbingu, sina uhakika kama nataka kwenda huko. Lakini Biblia haionyeshi mbingu mahali popote kama hivyo.

Badala yake, ninaposoma Ufunuo 21 na 22, inanipa tumaini kubwa, na inanisisimua ikiwa hiyo ndiyo hatima yangu, na inanipa kitu cha kutarajia. Hiyo ina maana kwamba dunia hii inafaa kujitolea. Yesu anaponiita kujitolea, hata kuteseka hapa duniani, kutoa sadaka vitu vya ulimwengu huu, inafaa ninapojua hilo kwa sababu kuna ulimwengu ambao bado anao unaonisubiri ambao unastahili kujitolea.

Sina uhakika kama nataka kutoa sadaka dunia hii ili ielewe huku na huko mbinguni nikiwa nimevaa suti nyeupe kama kiumbe wa kiroho, lakini hakika inafaa kutoa sadaka dunia hii kwa ajili ya ulimwengu mpya uliokombolewa. Namaanisha, unafikiria kila kitu unachopenda kuhusu ulimwengu huu. Fikiria ulimwengu ambao umeondolewa madhara yote ya dhambi.

Fikiria ulimwengu ambapo hakuna maumivu, kilio, au kifo. Fikiria ulimwengu ambapo hakuna cha kukatisha tamaa. Fikiria ulimwengu unaotimiza kila kitu unachotumainia na unachotamani.

Huo ndio uumbaji mpya wa Agano Jipya la Ufunuo 21 na 22. Maana ya pili ni kwamba, baada ya kusema tulichonacho hadi sasa, swali linaibuka: je, ahadi za ardhi basi zimefanywa kuwa za kiroho tu? Ninaporudi nyuma na kusoma Agano la Kale, ahadi za nchi zinaonekana kuwa halisi na za kimwili, na sasa je, ninapendekeza kwamba ahadi za nchi zimefanywa kuwa za kiroho tu? Kwa sababu maandiko kadhaa ambayo tumeyaangalia yanaonekana kupendekeza kwamba wengine katika nchi sasa wanatimizwa katika kumrithi Kristo, kurithi wokovu, uzima wa milele, n.k., kushiriki katika ufufuo wa Kristo kama utimilifu wa uumbaji mpya, je, ahadi za ardhi zimefanywa kuwa za kiroho tu? Na jibu langu kwa hilo ni hapana tu, hazijatimizwa.

Kwanza kabisa, tumeona kwamba ahadi za ardhi katika uumbaji mpya zina vipimo vya kiroho na kimwili.

Kwa sasa, katika uzinduzi ambao tayari wa uumbaji mpya, labda ahadi za kiroho ndizo zinazoonekana zaidi. Lakini tunapoangalia Ufunuo 21 na 22, katika uumbaji ambao bado haujakamilika, wa kimwili, uumbaji ni wa kimwili kama huu. Kwa hivyo uhalisia wa uumbaji mpya, ahadi za nchi, hazijafanywa kuwa za kiroho.

Badala yake, ni za kimwili sana kwa sababu Ufunuo 21 na 22 huishia na watu wa Mungu katika dunia mpya ya kimwili. Kwa kweli, tena, Yesu mwenyewe alikuja katika nchi ya kimwili, nchi ya Palestina, nchi ya ahadi. Na katika siku zijazo, katika Ufunuo 21 na 22, mara nyingine tena, watu wa Mungu watarithi nchi, watarithi dunia.

Swali moja ambalo mara nyingi huwa akilini mwa watu ni, je, Israeli itapata ardhi yao tena katika siku zijazo? Jibu langu kwa hilo ni ndiyo na hapana. Na ninataka kusesitiza tena, katika siku zijazo, je, tunapaswa kutarajia Israeli kupata tena ardhi ya Palestina, kipande hicho cha mali isiyohamishika mashariki mwa Bahari ya Mediterania? Na jibu langu ni ndiyo na hapana. Hapana, si kwa upande wa kutulia katika Palestina ya leo kama tunavyojua, lakini wakati fulani katika siku zijazo za kimwili.

Sababu ya kusema hivyo ni kwa sababu nadhani nchi ya Palestina ilicheza jukumu linaloelekeza nyuma kwenye nia ya Mungu katika Mwanzo 1 na 2 ya kurudi kwenye nchi, kwa uumbaji wote ambao Mungu alikuwa amewapa watu wake, lakini pia ikielekeza mbele kwenye utimilifu katika Kristo na uumbaji mpya katika Ufunuo 22. Kwa mfano, tuliona katika Waebrania 3 na 4 kwamba inafanya kazi kama aina ya kitu kikubwa zaidi. Kwa hivyo, kwa maana hiyo, Israeli, mimi binafsi sidhani kama itakaa katika nchi ya sasa ya Palestina.

Lakini ndiyo, watafanya hivyo. Ndiyo, watakaa katika nchi hiyo kwa kuwa siku moja watailiki nchi halisi ya uumbaji mpya katika Ufunuo 21 na 22. Kwa kweli, Wayahudi na Mataifa watafanya hivyo.

Lakini kile ambacho nchi ilikuwa ikimaanisha, kwamba nchi ambayo Israeli ililiki na nchi ambayo Yesu alitembea katika Palestina ya karne ya kwanza ingepanuka na hatimaye kujumuisha uumbaji wote, sasa inatimizwa katika Ufunuo 21 na 22. Na kwa hivyo ningesema ndiyo, watapata nchi yao wakati Wayahudi na Mataifa watakapoishi pamoja mbele za Mungu juu ya uumbaji mpya, ambao ndio lengo lililokusudiwa la mpango wa ukombozi wa Mungu tangu mwanzo.

Huyu ni Dkt. Dave Mathewson katika mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 5, Uumbaji, Ardhi, Burudani katika Agano Jipya, Sehemu ya 2.